

1. hyväksyy sopimuksen tekemisen;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Seychellien tasavallan hallituksille ja parlamenteille.
-

P6_TA(2006)0339

Vakautus- ja assosiaatiosopimuksen tekeminen Albanian kanssa ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma ehdotuksesta neuvoston ja komission päätökseksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Albanian tasavallan välisen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen tekemisestä (8161/2006 — C6-0197/2006 — 2006/0044(AVC))

(Hyväksyntämenettely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston ja komission päätökseksi (8161/2006),
 - ottaa huomioon neuvoston EY:n perustamissopimuksen 300 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan ja 300 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toisen lauseen sekä 310 artiklan mukaisesti esittämän pyynnön puoltavasta lausunnosta (C6-0197/2006),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 75 artiklan ja 83 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan suosituksen sekä kansainvälisen kaupan valiokunnan lausunnon (A6-0246/2006);
1. antaa puoltavan lausunnon sopimuksen tekemisestä;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Albanian tasavallan hallituksille ja parlamenteille.
-

P6_TA(2006)0340

Euroopan sosiaalimalli tulevaisuutta varten

Euroopan parlamentin päätöslauselma Euroopan sosiaalimallista tulevaisuutta varten (2005/2248(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission tiedonannon eurooppalaisista arvoista globaalistuvassa maailmassa (KOM(2005)0525),
- ottaa huomioon Euroopan perustuslaista tehdyn sopimuksen ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan sosiaalisen peruskirjan,
- ottaa huomioon 18. tammikuuta 2006 antamansa päätöslauselman Eurooppa-neuvoston rahoitusnäkömiä ja toimielinten välisen sopimuksen 2007–2013 uudistamista koskevasta kannasta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Kansainvälisen työjärjestön kansainvälisiä työ- ja ympäristönormeja koskevat yleis-sopimukset,

⁽¹⁾ EUVL C 310, 16.12.2004, s. 1.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2006)0010.

Keskiviikko 6. syyskuuta 2006

- ottaa huomioon 15. maaliskuuta 2006 antamansa päätöslauselman sosiaalisesta suojelusta ja sosiaalisesta osallisuudesta ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon sosiaalipolitiikan tulevaisuutta laajentuneessa Euroopan unionissa pohtineen korkean tason työryhmän toukokuussa 2004 julkistaman raportin,
 - ottaa huomioon komission tiedonannon sosiaalipoliittisesta ohjelmasta (2006–2010) (KOM(2005)0033),
 - ottaa huomioon komission valmisteluasiakirjan sosiaalipolitiikan kestävästä rahoittamisesta Euroopan unionissa (SEC(2005)1774),
 - ottaa huomioon komission tiedonannon nuorisoa koskevista EU:n politiikoista ”Euroopan nuorten huomioon ottaminen – eurooppalaisen nuorisosopimuksen täytäntöönpano ja aktiivisen kansalaisuuden edistäminen” (KOM(2005)0206),
 - ottaa huomioon komission työasiakirjan sosiaalisesta tilanteesta Euroopan unionissa vuonna 2004 (SEC(2004)0636),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan, kansainvälisen kaupan valiokunnan ja teollisuus-, tutkimus- ja energia-valiokunnan lausunnot (A6-0238/2006),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan sosiaalimalli kuvastaa yhteisiä arvoja, jotka perustuvat rauhan, yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden, yhdenvertaisuuden ja yhteisvastuun ylläpitämiseen, vapauden ja demokratian edistämiseen sekä ihmisoikeuksien kunnioittamiseen,
- B. ottaa huomioon, että yksi Euroopan yhteiskuntamallin kulmakivistä on yhteisötalous,
- C. ottaa huomioon, että viimeisten 60 vuoden aikana eurooppalaiseen sosiaalimalliin sisältyvät arvot ovat menestyksekkäästi tehneet laajentuvasta EU:sta vauraamman ja yhteiskunnallisesti oikeudenmukaisemman alueen,
- D. katsoo, että vaikka jäsenvaltioiden sosiaalijärjestelmät ovat erilaisia ja vaikka jäsenvaltiot ovat panneet kyseisiä arvoja täytäntöön eri tavoin, niiden yhteisenä tavoitteena on saavuttaa aktiiviseen keskinäiseen riippuvuuteen perustuva tasapaino talouskasvun ja sosiaalisen yhteisvastuun välillä, mikä kuvastuu eurooppalaisessa sosiaalimallissa yhteisinä arvoina järjestelmien erilaisuudesta huolimatta,
- E. ottaa huomioon, että jäsenvaltiot ja EU ovat asettaneet Euroopan sosiaalimalliin kuuluvien arvojen ylläpitämisen etusijalle, mikä on nähtävissä Lissabonin strategian tavoitteissa, koska siinä sosiaalinen kehitys on asetettu yhdeksi perustaksi kestäväälle kehitykselle,
- F. katsoo, että eurooppalaista sosiaalimallia on selvästi nykyaikaistettava ja uudistettava, jotta voitaisiin vastata väestörakenteen muutoksiin ja globalisaation haasteisiin sekä parantaa inhimillisten voimavarojen mukautettavuutta nopeaan teknologiseen kehitykseen sosiaalisen osallisuuden ja sosiaalisen oikeudenmukaisuuden saavuttamiseksi ja köyhyyden poistamiseksi,
- G. katsoo, että eurooppalaisen sosiaalimallin on tarjottava keinoja kohdata kasvaneen muuttoliikkeen ja maahanmuuton haasteet ja vastata niistä sosiaaliselle yhteenkuuluvuudelle aiheutuneisiin seurauksiin,
- H. katsoo, että eurooppalaisen sosiaalimallin uudistaminen ei saa heikentää sen perimmäisiä arvoja,
- I. katsoo, että eurooppalaisen yhteiskuntamallin ydinviestinä on ”sama palkka samasta työstä työpaikalla”,
- J. ottaa huomioon, että nopeampi talouskasvu on perusedellytys eurooppalaisten sosiaalinenormien kestävyydelle ja että sosiaalinenormit ovat olennaisia kestäväen kasvun kannalta,

(¹) Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2006)0089.

Keskiviikko 6. syyskuuta 2006

- K. katsoo, että asianmukainen tulotaso on olennaisen tärkeä asia sosiaalisen osallisuuden, aktiivisen yhteiskuntaelämään osallistumisen ja ihmisarvoisen elämän kannalta,
- L. katsoo, että asianmukaisesti suunnitellun sosiaalipolitiikan ei pitäisi katsoa aiheuttavan vain kustannuksia, vaan sitä olisi pidettävä myönteisenä tekijänä EU:n talouskasvussa, koska se ei pelkästään lisää tuottavuutta ja kilpailukykyä vaan myös vahvistaa sosiaalista koheesiota, nostaa kansalaisten elintasoa ja varmistaa perusoikeuksien ja yhdenvertaisuuden noudattamisen, ja auttaa näin ollen varmistamaan yhteiskunnallisen rauhan ja poliittisen vakauden, joita ilman kestävä taloudellinen kehitys ei olisi mahdollinen,
- M. katsoo, että tällaisessa sosiaalipolitiikassa on otettava enemmän huomioon, että valtaosa työnantajista on pieniä ja keskisuuria yrityksiä ja että ne työllistävät valtaosan työntekijöistä,
- N. ottaa huomioon, että yleishyödylliset palvelut ja yleisen taloudellisen edun mukaiset palvelut tunnustettiin Amsterdamin sopimuksessa ensimmäistä kertaa keskeisiksi osa-alueiksi nimenomaan siinä, miten jäsenvaltiot varmistavat sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden, sekä aloiksi, jotka jäsenvaltiot saivat edelleen itse rajata ja joita ne itse rahoittivat, ja että kyseistä kantaa vahvistettiin Euroopan perustuslaista tehdystä sopimuksessa,
- O. katsoo, että eurooppalaisen sosiaalimallin käsite heijastuu perustuslakisopimuksessa ja saa tukea tasa-arvon, yhteisvastuun ja syrjimättömyyden periaatteista,
- P. katsoo, että jäsenvaltioiden olisi seurattava Naisten ja miesten tasa-arvon etenemissuunnitelmaa 2006–2010 (KOM(2006)0092) ja eurooppalaista tasa-arvosopimusta sekä saatettava voimassa oleva syrjinnänvastainen lainsäädäntö kokonaisuudessaan osaksi kansallista lainsäädäntöä,
- Q. katsoo, että EU voi vaikuttaa kaupankäyntitavoillaan moniin muihin maailman talouksiin joko myönteisesti tai kielteisesti ottaen huomioon EU:n aseman WTO:ssa, EU:n vaatimustason sekä vähemmän kehittyneiden alueiden ja maiden kanssa tehtävät sopimukset,
- R. katsoo, että panemalla täytäntöön Euroopan unionin kollektiivisiin etuisuuksiin ja yleisesti jaettuihin arvoihin perustuvaa kauppapolitiikkaa sekä tukipolitiikkaa, jolla edistetään koulutusta ja lapsityövoiman poistamista, työtä ja ympäristöä koskevia perusnormeja sekä avoimuutta ja hyvää hallintoa koskevia normeja, autetaan lujittamaan Euroopan unionin poliittista painoarvoa kansainvälisissä elimissä,

Eurooppalaisen sosiaalimallin uudistaminen

1. korostaa tarvetta säilyttää ja edistää eurooppalaiseen sosiaalimalliin liittyviä arvoja – tasa-arvoa, yhteisvastuuta, yksilön oikeuksia ja vastuuta, syrjimättömyyttä ja hyvinvoinnin jakamista siten, että korkealaatuiset julkiset palvelut ovat kaikkien saatavilla – sekä saavutettuja korkeita sosiaaliorneja;
2. painottaa, että ainoastaan yhteisiä arvojaan puolustava, taloudelliseen ja sosiaaliseen koheesioon perustuva EU on tarpeeksi vahva suojaamaan etujaan;
3. uskoo, että ei ole muuta vaihtoehtoa kuin uudistaa pikaisesti talous- ja sosiaalijärjestelmiä, silloin kun ne eivät vastaa tehokkuuden ja sosiaalisesti kestäväen kehityksen vaatimuksia eivätkä pysty vastaamaan väestörakenteen muutoksen, globalisaation ja tietotekniikan vallankumouksen asettamiin haasteisiin;
4. ilmaisee olevansa syvästi pettynyt kasvun nykyiseen vauhtiin EU:ssa, sillä tämä tekee kaikista rakenteellisista uudistuksista erittäin vaikeita;
5. ymmärtää EU:n kansalaisten keskuudessa laajalle levinneen huolen työttömyydestä, erityisesti nuorten työttömyydestä, syrjäytymisestä, köyhyydestä, epävarmuudesta työmarkkinoilla ja sosiaaliturvajärjestelmän mahdollisesta toimimattomuudesta;

Keskiviikko 6. syyskuuta 2006

6. uskoo, että silloin kun väestörakenteen muutokset ja työttömyys vaikuttavat suhteettomasti tiettyihin ryhmiin, Euroopan unionin on pyrittävä varmistamaan, että työnhakijoilla on tasapuolinen mahdollisuus hakeutua korkeatasoisin työpaikkoihin;
7. katsoo, että EU:n sitoutumista sosiaaliseen Eurooppaan on uudistettava, jotta kansalaisten luottamus Euroopan yhdentymishankkeeseen, joka edistää työpaikkojen syntymistä, kasvua ja hyvinvointia, saadaan palautettua entiselleen;
8. on täysin tietoinen siitä, että työllisyys- ja sosiaalipolitiikka kuuluu yleisesti ottaen kansallisen toimivallan piiriin, mutta korostaa, että myös EU:lla on toimivaltaa tällä alalla perussopimusten mukaisesti ja että EU:n olisi luotava vahvempi taloudellinen ja sosiaalinen kehys, jotta jäsenvaltiot voisivat toteuttaa tarvittavia uudistuksia kansallisella tasolla taloudellisten, sosiaalisten ja poliittisten olosuhteidensa mukaisesti;
9. pyytää komissiota käynnistämään lisää aloitteita, jotta sisämarkkinat saataisiin täysin toimiviksi, sillä toteutuessaan tämä loisi talouskasvua ja edistäisi kilpailukykyä, mutta pyytää myös ottamaan huomioon, että sosiaalisista ehdoista tai kuluttajia tai ympäristöä koskevista normeista ei pitäisi tinkiä;
10. tukee komissiota sen pyrkimyksissä tukea eurooppalaisten yritysten perustamista ja menestymistä, etenkin kun kyse on pk-yrityksistä, jotka muodostavat EU:n talouden todellisen selkärangan ja työllistävät valtaosan yksityisen sektorin työntekijöistä;
11. kehottaa komissiota ja neuvostoa noudattamaan Lissabonin strategian alkuperäistä tasasivuista kolmiota ja kehittämään tasapainoisemman ratkaisumallin yhtäältä taloudellisen koordinoinnin sekä toisaalta työllisyyspolitiikan ja sosiaalipolitiikan välille;
12. ilmaisee olevansa pettynyt siihen, että monet jäsenvaltiot ovat kaukana Lissabonin strategian tavoitteiden saavuttamisesta, ja tästä syystä toistaa jäsenvaltioille antamansa kehotuksen panna täysimääräisesti täytäntöön tarkistettu Lissabonin strategia, jota pidetään ainoana kestäväenä ratkaisuna talouskasvun saavuttamiseksi, kilpailuvuon parantamiseksi ja uusien ja parempien työpaikkojen luomiseksi; pyytää jäsenvaltioita saavuttamaan etenkin naisten ja nuorten työllisyydelle, tutkimusta ja kehitystä koskeville investoinneille, lastenhoidolle ja elinikäiselle oppimiselle asetetut erityistavoitteet; katsoo Lissabonin strategian tavoitteiden olevan vähimmäistavoitteita, jotka ovat äärimmäisen tärkeitä, jos jäsenvaltioiden edellytetään toteuttavan tarvittavat rakenneuudistukset;
13. suosittelee, että jäsenvaltiot tiivistävät yhteistyötä ja parhaita käytäntöjä koskevien tietojen vaihtoa parannetulla avoimella koordinoitimeneteltyllä, joka on tehokas poliittinen väline työllisyyden, sosiaaliturvan, sosiaalisen syrjäytymisen, sukupuolten välisen tasa-arvon, eläkkeiden ja terveydenhuollon alalla; uskoo, että avoimella koordinoitimenetelmällä vahvistetaan parlamenttien, työmarkkinaosapuolten ja muiden keskeisten organisaatioiden roolia;
14. pyytää komissiota demokratisoimaan avointa koordinoitimeneteltyä ja varmistamaan, että Euroopan parlamentin lisäksi myös kansalliset parlamentit ovat täysimääräisesti osallisina jäsenvaltioiden hallitusten tavoitteiden asettamisessa ja saavuttamisessa;
15. korostaa julkisten kampanjoiden käynnistämisen merkitystä, jotta uudistuksen tavoitteet voidaan perustella ja niiden lähtökohdista voidaan neuvotella, ja tässä EU:n toimielimet, kansalliset hallitukset, julkiset viranomaiset, työmarkkinaosapuolet ja kansalaisjärjestöt ovat keskeisessä asemassa;
16. toistaa 12. tammikuuta 2005 antamansa päätöslauselman Euroopan perustuslaista tehdystä sopimuksesta⁽¹⁾ sekä komission kansanvaltaa, kuuntelemista ja keskustelua koskevan niin sanotun K-suunnitelman; pyytää komissiota sisällyttämään sosiaalisen ulottuvuuden vaikutustenvaikutustensa perustuslaista tehdyn sopimuksen sisältämän sosiaalisen lausekkeen mukaisesti;
17. kehottaa komissiota kunnioittamaan yhteisötaloutta ja antamaan tiedonannon tästä eurooppalaisen sosiaalimallin kulmakivistä sekä laatimaan eurooppalaisen keskinäisen yhtiön ja eurooppalaisen yhdistyksen perussäännön;

(¹) EUVL C 247 E, 6.10.2005, s. 88.

Uudistuksen rahoittaminen

18. pyytää jäsenvaltioita ryhtymään uudistuksiin, jotta kansallisten sosiaalijärjestelmien taloudellinen vakaus voitaisiin varmistaa, ilman että saavutettuja oikeuksia tai keskinäistä tukea ja sukupolvien välistä solidaarisuutta vaarannettaisiin ottaen huomioon muuttuva yhteiskunta ja muuttuvat työmarkkinat, väestörakenteen muutos, globalisaatio ja teknologian kehittyminen; huomauttaa, että kyseisiä uudistuksia on joissakin menestyksekkäimmissä jäsenvaltioissa jo toteutettu ilman, että niiden sosiaalijärjestelmien kestävyys tai tehokkuus olisi kärsinyt; katsoo tästä syystä, että jo tehdyistä uudistuksista pitäisi tehdä vertailevia analyyseja ja että uudistuksista, joita aiotaan toteuttaa, pitäisi laatia SWOT-analyyseja (vahvuudet, heikkoudet, mahdollisuudet ja uhat); korostaa, että on tärkeää edistää huippuosaamista muun muassa keskittämällä hyviä käytäntöjä;

19. on tietoinen siitä, että joissakin jäsenvaltioissa nykyinen panostus sosiaalijärjestelmään ei riitä vastaamaan kansalaisten odotuksiin; katsoo, että jäsenvaltioiden olisi yhteisvastuu- ja toissijaisuusperiaatteita noudattaen harkittava sellaisia vaihtoehtoisia keinoja kyseisten järjestelmien rahoittamiseksi, jotka edistävät dynaamisia uudistuksia mutta eivät alenna palkkoja, esimerkiksi yhtiöiden tuottaman lisäarvon hyödyntämistä, vertikaalista ja horisontaalista toissijaisuutta koskevan periaatteen edistämistä instituutioiden ja kansalaisten keskuudessa;

20. kehottaa parantamaan jäsenvaltioiden veropolitiikkojen koordinoitua, jotta voidaan välttää vahingollinen verokilpailu, varmistaa sosiaaliturvan kestävä rahoitus ja muuttaa veropolitiikkaa sellaiseksi, että se tukee paremmin työllisyyttä; panee merkille, että pääoma- ja kulutusverot ovat yleisesti pysyneet ennallaan yli 30 viimeisen vuoden ajan, kun taas työn todellinen verotus on kiristynyt samalla aikavälillä; suosittelee, että jäsenvaltiot pohtisivat koordinoitulla tavalla mahdollisuuksia kehittää unionissa olemassa olevia verojärjestelmiä, koska tämänkaltaiset verouudistukset vaikuttaisivat myönteisesti kansallisten sosiaalijärjestelmien taloudelliseen kestävyteen;

21. korostaa tarvetta vahvistaa rakenne- ja koheesiorahastoja taloudellisen ja sosiaalisen koheesion huomioon ottamiseksi ja kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään tehokkaammin EU:n rahastoja, esimerkiksi rakennerahastoja, jakeakseen kansallisten uudistusten kustannuksia; pitää valitettavana sitä, että hiljattain aikaansaatu sopimus rahoituskehiksestä on selvästikin riittämätön koheesiota, opetusta ja koulutusta, elinikäistä oppimista, liikkuvuutta ja sosiaalista vuoropuhelua koskevien ohjelmien rahoittamiseen;

22. korostaa, että kaikkia uudistuksia olisi pohdittava jäsenvaltioiden talousarvion sisältyvän liikkumavaran puitteissa, mutta katsoo, että uudistettu vakaus- ja kasvusopimus edistää myös sellaisia sosiaalisia investointeja, jotka eivät aikaisemmin olleet mahdollisia;

Yleishyödylliset palvelut ja yleisen taloudellisen edun mukaiset palvelut

23. muistuttaa, että yleishyödylliset palvelut ja yleisen taloudellisen edun mukaiset palvelut ovat olennainen osa eurooppalaista sosiaalimallia ja että ne ovat perusedellytyksenä sille, että terveydenhuolto, koulutus, julkinen liikenne sekä veden ja energian jakelu voidaan taata kaikille kansalaisille; katsoo, että on olennaista, että yleishyödylliset palvelut ja yleisen taloudellisen edun mukaiset palvelut otetaan huomioon Euroopan unionin sosiaalijärjestelmiä uudistettaessa, sillä ne ovat keskeisessä asemassa paitsi kansalaisten elämänlaadun parantamisessa, myös yritysten tehokkuuden edistämisessä sekä niiden mahdollisuuksissa saada laadukasta työvoimaa;

24. korostaa tarvetta suhtautua asianmukaisesti uudentyypisiin perheisiin toissijaisuusperiaatteen mukaisesti ja laajentaa sosiaalipalveluja esimerkiksi edullisen lastenhoidon, sellaisille henkilöille tarjottavan hoidon, joilla on erityistarpeita tai vammoja, ja vanhusten pitkäaikaishoidon osalta ja jatkaa laajamittaista konsultointia keskipitkän ja pitkän aikavälin suunnittelussa;

Sosiaalinen vuoropuhelu

25. muistuttaa, että sosiaalinen vuoropuhelu eri ilmenemismuodoissaan on olennainen osa jäsenvaltioiden perinteitä ja kuuluu kansallisiin tapoihin ja käytäntöihin ja että sosiaalijärjestelmien onnistunut uudistaminen edellyttäisi kaikkien sidosryhmien, erityisesti työmarkkinaosapuolten, osallistumista, ja kehottaa uudistamaan sosiaalista vuoropuhelua sekä kansallisella että EU:n tasolla, ja lisäämään kolmenvälistä vuoropuhelun merkitystä Euroopan tasolla;

Keskiviikko 6. syyskuuta 2006

26. tunnustaa yritysten sosiaalisen vastuun myönteisen roolin, sillä nämä voivat lisätä sosiaalista yhteenkuuluvuutta tavalla, jolla yritysten toiminta vaikuttaa niiden yhteisöjen arkielämään, joissa ne toimivat, ja lisäksi nämä voivat lisätä yritysten vastuuta sidosryhmiään kohtaan; suosittelee sosiaalista raportointia ja ympäristöraportointia koskevien vaatimusten sekä julkisten menettelytapojen, kuten julkisten hankintojen, käyttöä yritysten vastuullisen toiminnan lisäämiseksi;

Inhimilliset voimavarat

27. vaatii, että komissio ja jäsenvaltiot tekevät yhteistyötä ja perustavat konkreettisia ohjelmia ja aloitteita, jotka keskittyvät työ- ja elinolosuhteiden parantamiseen ja inhimillisten voimavarojen kestäväan kehittämiseen, kuten terveydenhoidon parantamista koskevien tavoitteiden ja sääntöjen laatimiseen, sillä ne ovat keskeinen osa sosiaalijärjestelmien uudistamista;

28. kehottaa käymään laajaa keskustelua kaikkien henkilöiden oikeudesta kohtuulliseen eläkkeeseen; pelkää, että monissa jäsenvaltioissa käynnistetty eläkeuudistus nostaa jo köyhyydessä elävien eläkeläisten määrää; korostaa pikaista tarvetta ryhtyä positiivisiin toimiin, jotta iäkkäämpiä työntekijöitä kannustettaisiin ja autettaisiin pysymään työmarkkinoilla tai palaamaan työmarkkinoille, sekä sitä, että eläketurva- ja eläkesuunnitelmia olisi kehitettävä oikeudenmukaisemmiksi ja joustavammiksi; pyytää komissiota valvomaan kansallisia toimia, joilla pyritään puuttumaan väestörakenteen muutoksen vaikutukseen eläketurvan vakauteen ja eläkeläisten köyhyyteen sekä valvomaan tehokkaammin voimassa olevan, ikäsyrijännän torjumista koskevan lainsäädännön täytäntöönpanoa;

29. kiinnittää huomiota sellaisten naisten tilanteeseen, joiden eläkettä ei tulisi alentaa heidän siviilisääntynsä vuoksi eikä äitiys- tai vanhempainloman taikka lastenhoitovapaasta johtuvien työnteon keskeytysten takia;

30. myöntää joustoturvajärjestelmien edut, jotka jäsenvaltioiden olisi hyväksyttävä olosuhteidensa mukaisesti niin, että järjestelmä turvaa työntekijöiden mahdollisuudet pitää työnsä tai löytää töitä liikkuvuutta hyödyntämällä ja/tai siten, että he kehittävät henkilökohtaisia taitojaan ammatillisen koulutautumisen tai elinikäisen oppimisen avulla ja pitämällä niitä työn ja yksityiselämän välisen tasapainon sekä työn ja elin-kaarikäsitteen yhteensovittamista edistävänä asiana;

31. panee merkille Euroopan sosiaalirahastoa mahdollisesti täydentävän, globalisaatioon mukautumista helpottavan eurooppalaisen rahaston perustamisen sekä jäsenvaltioiden kansalliset, alueelliset ja paikalliset pyrkimykset tarjota erityistä tukea työntekijöille uusien tai parempien työpaikkojen etsimistä varten;

32. muistuttaa, että sukupuolten ja rotujen tasa-arvon sekä EY:n perustamissopimuksen 13 artiklassa vahvistetun syrjimättömyysperiaatteen, joka tarjoaa oikeusperustan sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaan, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän asianmukaiselle torjunnalle, pitäisi järjestelmällisesti kuulua kaikkiin sosiaalipolitiikan muotoihin; katsoo, että EU:n kehittyvä integraatiopolitiikka on itse asiassa sosiaalipolitiikan konkreettinen muoto ja että sitä pitäisi kehittää edelleen; katsoo, että sen varmistaminen, että kaikki – naiset, miehet, vähemmistöryhmät ja maahanmuuttajat – ovat sopeutuneet hyvin yhteiskuntaan, tarjoaa yhteiskunnallisia etuja yhteenkuuluvuuden ja työpaikkavalmiuksien muodossa;

33. korostaa erityisesti, että on tärkeää toteuttaa toimia sellaisten henkilöiden sosiaalisen ja ammatillisen osallisuuden varmistamiseksi, jotka ovat heikommassa asemassa ja joiden on vaikea päästä työmarkkinoille ilman apua, kuten Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta työllisyystukeen 12 päivänä joulukuuta 2002 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2204/2002⁽¹⁾ säädetään, jotta voidaan sekä toteuttaa käytännön toimenpiteitä syrjinnän torjumiseksi että tarjota asiaankuuluville henkilöille tulon ja itsenäisyyden lähde sekä myös itsensä kehittämistä ja yhteiskuntaan sopeutumista koskeva keino, joka on rinnakkainen sosiaalijärjestelmän kanssa tai täydentää sitä;

Sosiaaliturva

34. korostaa, että sosiaaliturvajärjestelmien pitäisi pyrkiä tehokkaasti saavuttamaan niille asetetut tavoitteet, eli estämään ja vähentämään köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä sekä erityisesti poistamaan köyhyysloukkuja;

⁽¹⁾ EYVL L 337, 13.12.2002, s. 3.

35. katsoo, että työllisyys on ratkaiseva tekijä sosiaalisen osallisuuden saavuttamisessa; kehottaa siksi ryhtymään uudistuksiin, joilla suorat julkiset menot pyrittäisiin ohjaamaan työllistymisen ja työhön palaamisen edistämiseen ja sellaisten kannustimien luomiseen, jotka suojaavat työntekijöitä köyhyydeltä ja muulta sosiaaliselta syrjäytymiseltä sekä puuttumaan kiireesti naisten ja joidenkin etnisten vähemmistöjen työttömyyslukuihin, sillä näistä työttömistä monet kohtaavat yhteiskunnallisia ja/tai rakenteellisia esteitä pyrkiesään työmarkkinoille; katsoo lisäksi, että etnisiin vähemmistöihin kuuluvien naisten ja maahanmuuttajanaisten erityisongelmia olisi tutkittava ja niihin olisi paneuduttava;

36. tunnustaa, että niin sanotun joustoturvan soveltamisen välttämättömänä edellytyksenä on, että joustavuuden toteuttamiseksi luodaan ja ylläpidetään riittäviä sosiaalisen suojelun mekanismeja ja että kansalaisia suojellaan epäoikeudenmukaiselta irtisanomiselta;

Ulkoinen ulottuvuus

37. toistaa, että EU kykenee puolustamaan omia näkemyksiään kansainvälisellä tasolla vain, jos se kykenee säilyttämään oman taloudellisen ja sosiaalisen yhtenäisyytensä;

38. tunnustaa, että myönteisistä vaikutuksistaan huolimatta globalisaatio aiheuttaa taloudellista ja sosiaalista epätasapainoa ja herättää näin ollen syvää pelkoa Euroopan kansalaisissa etenkin jäsenvaltiossa, joiden työttömyysluvut ovat korkeat, ja alueilla, joihin yritystoiminnan siirtäminen vaikuttaa eniten; kehottaa näin ollen jäsenvaltioita toteuttamaan rakenneuudistuksia, joita tarvitaan, jotta EU säilyy maailmanlaajuisesti houkuttelevana lisäarvoa tarjoavien tuotteiden ja palvelujen avulla;

39. korostaa, että EU:n pitäisi rohkeasti edistää edustamiaan yhteisvastuun ja yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden arvoja kaikissa kauppaa ja kehitystä koskevissa neuvotteluissa ja sopimuksissa;

40. kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita ryhtymään poliittisiin toimiin vahvan talouskasvun saavuttaneiden kolmansien maiden (Brasilia, Venäjä, Intia ja Kiina) suhteen, jotta voitaisiin luoda kehitysmalli, jossa otetaan huomioon ihmisoikeuksien kunnioittaminen, demokratia, vapaus, työ- ja ympäristönormit sekä yhteiskunnallinen oikeudenmukaisuus; pyytää, että EU auttaisi löytämään maailmanlaajuisen tasapainon talouskasvun ja korkeiden sosiaali- ja ympäristönormien välillä;

41. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita noudattamaan yhtenäistä linjaa foorumeilla, kuten Kansainvälinen työjärjestö (ILO), OECD ja monenväliset ympäristövirastot; katsoo erityisesti, että ILO:n työskentely olisi integroitava tiiviimmin WTO:n sopimukseen ja että ILO:n keskeiset työtä koskevat normit olisi sisällytettävä Kansainvälistä työjärjestöä ja kahdenvälisiä neuvotteluita koskeviin EU:n strategioihin; kehottaa komissiota varmistamaan kahdenvälisin sopimuksin, että lapsityövoima poistetaan ja inhimilliset työskentelyolosuhteet taataan noudattamalla vähintäänkin ILO:n sääntöjä;

42. pitää myönteisenä yhteisön uuden tullietuusjärjestelmän (GSP+) käyttöönottoa, joka kannustaa korkeampiin sosiaalisiin ja ympäristöä koskeviin normeihin, ja kehottaa ulottamaan tämän lähestymistavan myös kahdenvälisiin kauppasopimuksiin; toteaa, että komission on lähemmin tarkasteltava järjestelmän täytäntöönpanoa, jotta voidaan varmistaa yhteensopivuuden saavuttaminen kyseisten normien kanssa;

*

* *

43. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.
